

Despre preoți se afirmă că nu pot *derege* (ierta) *păcatele noastre* și nici nu pot *felelui* (garanta) pentru noi¹. Toți, chiar și sfinții, sînt născuți în păcate. Astfel de afirmații au fost scoase sistematic din textul ucrainean, în care predica respectivă de la «*Întîmpinarea Domnului*» apare în PN redusă la o pagină. Mai mult, în PN, a fost schimbat chiar ultimul apel adresat creștinilor să nu mai asculte slujbele preoților săvîrșite pentru iertarea păcatelor:

CC¹ 412—413

CN. 204

«Derept aceea, frații miei creștini, nu vâ lăsați să vâ prilăstească cineva și să vâ înșale cu minciuni cuvinte, cînd zici cum că pot derege cineva păcatele omului fără Is. Hs.

Дѣля того, братия мои хрестияне, не лишайте ся що бы Васъ перелстивъ дакто уживыми словы.

...Sau cine zice că poți afla ertăciune păcatelor aiure sau cu altă de cit cu moarte lu Is. Hs.

Mai credem...»

Али, братия, маи вѣруимъ...²

Într-altă parte se afirmă că postul și călugăria sînt scornite de oameni, iar cei care le susțin nu mărturisesc pentru Hristos. Și această frază a fost omisă din PN.

Autorul CC¹ atacă și *postul*. Arată, pe de o parte, că oamenii pot mânca oricînd pește, carne, pentru că după legea cea nouă a lui Isus nu e oprit nici un fel de bucate. De aceea «*trebuie să mîncăm de toate cîte Dumnezeu au fapt pentru mîncare*»³. Alteori însă susține postul ca fiind necesar sănătății fizice și morale, spunînd cu oarecare ironie că Dumnezeu nu ascultă rugăciunea omului păcătos, îmbuibat sau beat. Această din urmă afirmație este păstrată și în PN. *Postul* ajută rugăciunii, credinței, dar nu mîntuie — *el înfrinează*, «*slăbește și smerește trupul ca într-un jug să ogodească sufletului*»⁴, căci postul și rugăciunea sînt niște arme ale credinței⁵.

În CC¹ se recomandă, ca și în *Catehismul luteran*, rugăciuni ca *Tatăl nostru*, *Decalogul*, *Simbolul credinței*, dar și două rugăciuni caracteristice reformatorilor: *datul de har* și *milcitură*. *Datul de har* e o rugăciune de mulțumire și de preamărire a lui Dumnezeu, amintind de toate faptele lui bune, fiind deosebită de rugăciunea de cerere, *supplicatio*. În versiunea de Neagovo se spune, în loc de «a da har» — *datu slavy Bogu* «a da slavă lui Dumnezeu», a-i aduce laudă:

...toți într-una cu un glas și cu o limbă grăind într-una *dînd har* drept tot binele zicînd «*oțe naș*» și alte molitve⁶.

... все у одно однимъ голосомъ и однимъ языкомъ у одно *дату славу* за всякую доброту што есме узали выдѣ Бога мовити Отче наш⁷.

¹ CC¹, p. 3, 404 și urm.

² «De aceea, frații mei creștini, nu vâ lăsați să vâ înșele cineva cu cuvinte mincinoase. Dar să mai credem, frații mei...

³ CC¹, p. 351.

⁴ CC¹, p. 351; vezi și PN, p. 36—37.

⁵ CC¹, p. 79.

⁶ CC¹, p. 264.

⁷ PN, p. 166 și toți împreună într-un glas și cu o limbă într-una *să dăm slavă*, pentru orice bunătate pe care am primit-o de la Dumnezeu, să spunem «*Tatăl nostru*».